
Verslag Ledenraad PCOB

Donderdag 15 juni 2023
Vastgesteld

Aanwezigen: zie aanwezigenlijst, het quorum is aanwezig.

Voorzitter: de heer Henk Zieleman

Als gasten: Michael van der Velden en Merel Frencken, AEF

1. **Opening en vaststelling van de agenda**

De voorzitter heet alle aanwezigen van harte welkom. Hij spreekt ter overdenking een kort gebed uit. Voor deze vergadering, waarin we gaan praten over de opheffing van KBO-PCOB en de samenwerking met ANBO, wenst de voorzitter allen veel wijsheid toe in het ruimte geven aan de ander, waarbij we voor ogen moeten houden wat het beste is voor onze vereniging.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. **Huishoudelijke mededelingen**

Er zijn afmeldingen ontvangen van de dames Paula de Waal en Tineke bij de Vaate en de heren Martin Visch, Klaas Neutel en Arie Slob. De bestuursleden Marjolein Willemsen en Henk Steegstra zijn eveneens verhinderd.

Namens AEF (Andersson Elffers Felix) zijn Michael van der Velden en Merel Frencken aanwezig, die vanaf het begin betrokken zijn bij de verkennende gesprekken tussen de PCOB en ANBO.

3. **Vaststellen verslag vergadering LR PCOB 16 maart 2023**

Er zijn geen opmerkingen naar aanleiding van het verslag.

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. **Jaarverslag 2022 van de PCOB**

Als leden van de Financiële Commissie (FC) delen Jaap Overbeek en Arie van Kranenburg mee dat ze geen toevoegingen hebben aan het advies dat bij agendapunt 5 is bijgevoegd.

De ledenraad keurt de jaarrekening 2022 van de PCOB goed en verleent decharge aan het bestuur PCOB.

5. **Jaarverslag 2022 KBO-PCOB**

Ook bij dit agendapunt hebben de leden van de FC geen toevoegingen aan hetgeen al op papier is bijgevoegd.

De ledenraad PCOB geeft een positief advies aan de ledenraad KBO-PCOB om de jaarrekening goed te keuren en decharge te verlenen aan het bestuur.

Op verzoek geeft de directeur een update van de claim van de uitgetreden provinciale KBO-bonden. In het najaar van 2022 hebben de vier provinciale KBO-bonden die voornemens waren per 1 januari 2023 uit de Unie KBO in de ledenraadsvergadering een verzoek neergelegd om een bepaald deel van het opgebouwde vermogen van de Unie KBO mee te krijgen. Aangezien de vier bonden op dat moment een meerderheid in de ledenraad hadden is dat verzoek toegekend. In januari 2023 heeft de huidige ledenraad (dus zonder die vier

bonden) besloten deze claim niet te honoreren en dus niet tot betaling over te gaan. Daarom hebben drie van de vier bonden (KBO Noord-Holland heeft zich vooralsnog niet gemeld) besloten beslag te laten leggen op de bankrekeningen van de Unie KBO om het bedrag van de claim veilig te stellen.

Het vermogen van de PCOB en KBO-PCOB staat helemaal buiten deze claim en het beslag.

6. Voorstel tot opheffing KBO-PCOB

Er ligt een met redenen omkleed voorstel op tafel om tot ontbinding van KBO-PCOB over te gaan. Deze voorgestelde opheffing moet los gezien worden van eventuele samenwerking met ANBO. De voorzitter van het bestuur stelt dat de PCOB door de opheffing van KBO-PCOB voor zichzelf de ruimte creëert die in feite al is genomen door de verkennende gesprekken met ANBO te gaan voeren. De Unie KBO en de PCOB willen een eigen weg in slaan en dat wordt makkelijker als KBO-PCOB wordt opgeheven. Dat laat onverlet dat de beide besturen van de separate verenigingen hebben afgesproken elkaar zeker in 2023 op de hoogte te houden van de eigen toekomstplannen. Helaas kan het bestuur Unie KBO nog weinig duidelijkheid over die toekomstplannen verschaffen.

De directeur deelt mee dat het advies van de ondernemingsraad nog niet gevraagd is, omdat het nog niet duidelijk is wat de personele consequenties zijn. Die worden pas duidelijk als bekend is welk deel van het verenigingsbureau door de PCOB wordt meegenomen en of er eventueel nog een deel door de Unie KBO kan worden gefinancierd. De Unie KBO heeft echter op dit moment nog geen definitief idee van wat ze vanaf 2024 zou willen. De heer Tolsma vraagt of het dan niet wenselijk is om de Unie KBO meer tijd te verschaffen. De directeur vindt dit niet raadzaam; er zijn al van twee provinciale KBO-bonden pro forma opzeggingen ontvangen per 1 januari 2024 en waarschijnlijk komen er meer bij. Het is dan verstandiger om ervan uit te gaan dat er vanaf 1 januari 2024 geen inkomsten vanuit de Unie KBO voor een verenigingsbureau zullen zijn. Tegelijkertijd is ook duidelijk dat de PCOB niet het hele verenigingsbureau kan betalen. Alle medewerkers zijn ervan op de hoogte dat er gereorganiseerd moet worden, maar hoeveel medewerkers overblijven is dus nog niet duidelijk. Daarom is er ook nog geen adviesaanvraag bij de ondernemingsraad gedaan. En voor wat betreft de opheffing KBO-PCOB: de PCOB kan ook eenzijdig besluiten de samenwerkingsovereenkomst op te zeggen, zonder dat de Unie KBO het daarmee eens is. De Unie KBO krijgt vanmiddag in de ledenraadsvergadering natuurlijk dezelfde vraag voorgelegd.

Sylvia Oosterhuis merkt op dat de PCOB in Groningen duidelijk de wens heeft uitgesproken dat op regionaal en lokaal niveau de samenwerking met de KBO moet worden voortgezet. Daarom heeft PCOB Groningen de KBO Groningen onlangs voorgesteld weer een gezamenlijke ledenmiddag te organiseren, waarop KBO Groningen helaas heeft geantwoord dat ze voorlopig niet samen iets willen organiseren. Arie Arkenbout voegt toe dat ook in Flevoland de KBO-afdelingen niet weten waar ze aan toe zijn en daarom afhoudend zijn. Willem Nuis antwoordt dat het bestuursstandpunt in deze eenvoudig is: de afdelingen mogen zelf bepalen in welke mate ze de lokale samenwerking willen handhaven. Zijn verwachting is dat het bestuur Unie KBO datzelfde standpunt huldigt; het is jammer dat de provinciale KBO-bonden andere signalen afgeven.

Leo van den Berg vraagt hoe het zit met de positie van de directeur als KBO-PCOB wordt opgeheven. Willem Nuis antwoordt dat dit uiteraard de volle aandacht van de drie voorzitters van de verenigingen heeft. Om ervoor te kunnen zorgen dat de directeur haar werk kan blijven doen, moeten de belangen van de drie verenigingen helder zijn. Op dit moment zijn er echter nog veel onduidelijkheden, omdat er verschillende sporen naast elkaar lopen, zoals de verkennende gesprekken tussen de PCOB en ANBO en het zichzelf opnieuw uitvinden van de Unie KBO. Het bestuur PCOB heeft aan de directeur gevraagd door te rekenen wat de PCOB minimaal nodig heeft om een bepaald niveau van dienstverlening aan de leden te kunnen garanderen.

Het bestuur KBO-PCOB is statutair gezien de vereffenaar bij opheffing van KBO-PCOB, maar de directeur speelt hier uiteraard een rol in. Het gaat dan om de afbouw van het verenigingsbureau, de vraag in welk tempo dit moet gebeuren, van hoeveel mensen afscheid moet worden genomen en onder welke voorwaarden, en de vraag naar de huisvesting voor de mensen die overblijven – dus het verenigingsbureau PCOB. Het bestuur is zich er terdege van bewust dat dit een zwaar takenpakket voor de directeur is en vraagt de onvoorwaardelijke steun van de ledenraad voor de directeur. De directeur antwoordt dat haar functie als directeur ook ter discussie staat, zij staat net zo goed als alle andere medewerkers op de nominatie om af te vloeien bij de reorganisatie. Daarom is zij blij met de steun, maar zij vraagt die steun voor het hele team. De directeur spreekt de hoop uit dat de ontbinding KBO-PCOB in vrede met de drie verenigingen kan worden afgewikkeld en dat er snel duidelijkheid aan de medewerkers kan worden geboden.

Simon Binnendijk is op zich blij dat de constructie van KBO-PCOB gaat verdwijnen en raadt aan om er in een eventueel vervolgtraject met ANBO voor te zorgen dat de constructie eenvoudiger wordt. Hij vraagt tevens aandacht voor de communicatie met de achterban: de opheffing van KBO-PCOB moet duidelijk worden uitgelegd met nadruk op de mogelijkheid dat lokale samenwerking kan worden voortgezet. De bestuursvoorzitter is het hier helemaal mee eens en hoopt dat dit vanuit de Unie KBO ook bevorderd zal worden.

Jaap Overbeek brengt naar voren dat opheffing van KBO-PCOB voor hem toch een pijnlijk moment is; het is jammer dat KBO-PCOB is mislukt, terwijl de missie en visie toch nog onveranderd van kracht zijn. Johan Beijering sluit zich hier van harte bij aan. Joop Evertse neemt in de notitie aanstoot aan de zinsnede “dat is helemaal niet erg” (blz. 2) omdat het in zijn ogen feitelijk een schande is dat KBO-PCOB mislukt is. Willem Nuis legt uit dat bedoeld wordt dat het mislukken van KBO-PCOB op zich wel erg is, maar niet als we kijken naar de toekomst van de PCOB. Het ontbinden van KBO-PCOB geeft de PCOB de ruimte om een eigen weg te zoeken. De samenwerkingsovereenkomst *federatie KBO-PCOB nieuwe stijl* komt hiermee uiteraard ook te vervallen.

De beoogde datum van opheffing is 31 december 2023, zodat er per 1 januari 2024 geen KBO-PCOB meer zal zijn. Na vandaag kan de rest van dit jaar benut worden om de vereffening goed te regelen.

Met pijn in het hart en enigszins teleurgesteld gaat de ledenraad PCOB akkoord met het voorstel om KBO-PCOB op te heffen.

7. Investering kwartiermaker projectbureau

Gezien de ontwikkelingen en onzekerheden wordt dit voorstel opgeschort.

8. Van de bestuurstafel

- *Stand van zaken gesprekken ANBO*: er is een projectgroep, bestaande uit 3 mensen van beide verenigingen, die onder leiding van Michael van der Velden en Merel Frencken – hier aanwezig – bijna wekelijks met elkaar in gesprek zijn over allerlei ideologische en praktische kwesties. Willem Nuis is zelf deelnemer in de stuurgroep, samen met de voorzitter van de RvT van ANBO en de beide directeuren. In de projectgroep en stuurgroep is aandacht besteed aan de juridische vorm, gelijkwaardigheid tussen beide partners, identiteit, lokale verankering, financiën, inning van contributie-inning, governance en het besluitvormingsproces. Dat betekent dat er geen onomkeerbare besluiten worden genomen zonder dat bestuur en ledenraad daarmee ingestemd hebben.

Willem Nuis geeft de aanwezigen graag een paar gedachten mee:

- ✓ Er moet sprake zijn van interactie tussen de PCOB en ANBO;
- ✓ Niet over en langs elkaar praten, maar met elkaar;
- ✓ De vraag wat ons bindt moet eerder gesteld worden dan de vraag wat ons scheidt;
- ✓ De ander wil ook wel iets tegen ons zeggen en wij niet alleen tegen de ander;

- ✓ gelijk hebben en/of gelijk krijgen moet geen doel op zich zijn;
- ✓ Een fusie is geen doel maar een middel;
- ✓ wederzijds begrip betekent niet dat verschillen verdwijnen, maar wel dat verschillen erkend worden.

Ter tafel ligt een conceptmemo met daarbij een aantal sheets, dat op 29 juni in definitieve vorm in de ledenraadsvergadering van ANBO en PCOB zal worden gepresenteerd. Op 29 juni is dan de vraag of de ledenraad een “go of een no go” geeft voor de verdere uitwerking van de verkennende gesprekken, dus het voorbereiden van een fusiebesluit. In dat fusiebesluit zal dan zijn uitgewerkt wat nu als aandachtspunt wordt genoemd, zoals de centrale contributie-inning en de hoogte van de contributie.

Willem Nuis wijst op een aantal passages uit het memo, waarin duidelijk verwoord staat hoe de belangen van de PCOB gewaarborgd worden.

Het borgen van de christelijke identiteit van de PCOB is uiteraard een punt van aandacht. Vanuit het bestuur hebben Marjolein Willemsen en Hans van Vliet identiteit in hun portefeuille en zij zullen hierover een apart gesprek voeren met AEF samen met de directeur. Er zijn verschillende vragen die beantwoord moeten worden. Waar hebben we het eigenlijk over als we het over de identiteit van de PCOB hebben? Wat betekent identiteit op lokaal niveau en op landelijk niveau? Identiteit heeft ook te maken met ethisch denken en met het innemen van maatschappelijke standpunten. Bij de regiobijeenkomsten is wel gebleken dat binnen de PCOB heel verschillende meningen over identiteit bestaan en bij de afdelingen een veelheid aan religieus getinte gebruiken. Die veelkleurigheid is aan de ene kant natuurlijk mooi, maar aan de andere kant bestaat het gevaar dat identiteit daardoor niet duidelijk gedefinieerd kan worden en tussen de vingers door glipt.

- *Terugkoppeling regionale bijeenkomsten.*

De ledenraad weet dat er vijf regionale bijeenkomsten zijn geweest, waarvan een aantal ledenraadsleden een of meerdere heeft bezocht. Voor deze bijeenkomsten waren de afdelingsbesturen uitgenodigd. De opkomst bij de bijeenkomsten was heel wisselend; alles bij elkaar waren er 140 belangstellenden, waarmee waarschijnlijk nog geen 100 afdelingen vertegenwoordigd waren.

Tijdens de bijeenkomsten werden voornamelijk de identiteit en lokale verankering als punten van zorg genoemd. Een vrees die bij de afdelingen bestaat is dat ze plaatselijke ANBO-leden “op hun dak geschoven krijgen” zonder dat daar iets tegenover staat.

Gebleken is dat communicatie een belangrijk aandachtspunt is; de afdelingsbesturen hebben hier een taak in maar moeten hierbij wel worden gefaciliteerd door bijvoorbeeld de consulenten.

Er is waardering uitgesproken voor het feit dat deze bijeenkomsten zijn georganiseerd. Los van alle bedreigingen die men ziet was er toch ook veel oog voor de kansen.

Onder punt 4 en punt 9 van het memo wordt iets gezegd over het maken van afspraken over hoe naar buiten wordt getreden bij (medisch-)ethische onderwerpen. Jan Bolt merkt naar aanleiding daarvan op dat het belangrijk is dat we ons realiseren dat de PCOB-achterban heel verschillend denkt over deze onderwerpen. Het zal in zijn ogen lastig zijn om als PCOB hierover duidelijke afspraken te maken.

Cees Sprong wijst op een brief van de afdeling PCOB Oosterhout, waarin vragen worden gesteld die feitelijk aan de orde hadden moeten komen op de bijeenkomsten; het is jammer dat de afdelingen niet voldoende gelegenheid hebben gekregen om hun vragen voorafgaand aan de bijeenkomsten te formuleren. Hij heeft als zorg genoteerd dat mensen echt wel geloven dat er goede afspraken worden gemaakt, maar dat ze zich zorgen maken over hoe we garanderen dat die afspraken over 5 jaar nog steeds worden nageleefd.

Het bestuur zegt toe een reactie te zullen sturen op de brief van PCOB Oosterhout.

Ella Schipper beaamt dat de C inderdaad heel verschillend wordt geïnterpreteerd. Dat biedt echter ook kansen. Haar ervaring met fusies is dat de C gegarandeerd kan blijven als je elkaar ruimte geeft, dan maak je het leefbaar voor elkaar en dan kunnen er mooie dingen ontstaan.

Johan Beijering heeft bij de bijeenkomst in Assen vooral gemerkt dat mensen het te snel vinden gaan; het is dan misschien beter om nu eerst voor een federatief model te kiezen. Qua identiteit is het voor hem vooral belangrijk om met elkaar een bron te delen, die ook gebruikt kan worden om te vragen om kracht.

Henk Tolsma vraagt of de mogelijkheid van een holding met twee werkmaatschappijen afdoende is onderzocht.

De voorzitter heeft twee dingen meegenomen uit de bijeenkomsten. Ten eerste dat iedereen van mening is dat belangenbehartiging niet identiteitsgebonden is; lokaal en regionaal vinden samenwerkingen met allerhande organisaties plaats om dingen voor elkaar te krijgen. Ten tweede wil men garanties dat de christelijke identiteit kan blijven bestaan, er moet ruimte zijn om dat vanuit de mensen in te brengen.

Joop Evertse memoreert dat het opheffen van de afdelingen van ANBO veel onvrede heeft veroorzaakt bij de leden. Bij een aantal afdelingen bestaat de vrees dat de PCOB-afdelingen zullen worden opgeheven na een fusie. Hij verwacht dat een aantal PCOB-afdelingen dermate tegen een fusie is dat zij hun afdeling liever opheffen. Hij pleit daarom voor een federatief model, dat eventueel naar een fusie toe kan groeien. Arie van Kranenburg sluit zich daar graag bij aan; hij stelt een langere “verlovingstijd” voor waarin beide verenigingen elkaar kunnen leren waarderen en naar elkaar toe kunnen groeien.

De directeur roept in herinnering dat de samenwerking met KBO-PCOB ook een federatie was en vraagt zich af welke dingen uit die federatie men zou willen overnemen voor het samengaan met ANBO. Veel mensen hebben tijdens de regiobijeenkomsten aangegeven dat men een fusie op landelijk niveau ondersteunt, maar vooral bang is dat de (identiteitsgebonden) activiteiten van de afdelingen in het gedrang komen. Voor de afdelingen zal er echter vooralsnog niets veranderen, zij kunnen blijven doen wat ze nu ook doen. Simon Binnendijk wijst erop dat bij KBO-PCOB de verschillen in contributie een struikelblok bleken te vormen; dat moet dus bij het samengaan met ANBO anders worden geregeld. De directeur merkt op dat het marketingtechnisch erg lastig was dat mensen geen lid konden worden van KBO-PCOB, maar voor een van de beide verenigingen moeten kiezen. Dat nadeel zou je houden als je een federatieve samenwerking met ANBO aangaat. Daarbij is er ook echt sprake van een economische noodzaak: als de PCOB als zelfstandige vereniging door moet gaan met 45.000 leden, is bijvoorbeeld een Magazine niet meer te betalen. Men wijst nu wel op de hogere contributie van ANBO, maar ook zonder fusie met ANBO moet de hoogte van de contributie bij de PCOB ter discussie worden gesteld om te voorkomen dat het vermogen snel verdamppt wegens exploitatietekorten. Dit vermogen wil je als vereniging liever inzetten om het ledenverlies om te buigen en te investeren in de toekomst.

Desgevraagd antwoordt de directeur dat ook voor ANBO geldt dat er economische noodzaak is voor het vinden van een partner. Net als de PCOB verliest ook ANBO leden en is er een verlies in de exploitatiebegroting. Het is dan ook niet de verwachting dat bij een eventuele fusie direct vanaf 2024 zwarte cijfers worden geschreven. Als je de leden van de PCOB en ANBO samenvoegt bereik je een grotere schaalgrootte; dat is niet alleen in de belangenbehartiging van belang, maar de dingen worden nou eenmaal duurder als je het voor minder mensen organiseert. Een magazine met een oplage van 45.000 is per stuk veel duurder dan bij een oplage van 100.000. Qua missie en visie werken de PCOB en ANBO goed samen in de Seniorencoalitie. Het bereiken van efficiency en schaalgrootte is met een partner, met wie je de missie en visie op heel veel punten deelt, veel makkelijker dan alleen.

De bestuursvoorzitter constateert dat in deze reacties er vooral wordt gepraat over wat ons scheidt en veel minder over wat ons bindt. Hij heeft bij de bijeenkomsten regelmatig gehoord dat er vroeger prettig werd samengewerkt met ANBO-afdelingen; dus blijkbaar is samenwerking niet het probleem. Hij stelt de vraag of de houding van een paar afdelingen, die de hakken in het zand zetten, voor bestuur en ledenraad een reden moet zijn om de toekomst van de hele vereniging van af te laten hangen. Daarbij komt dat nog niet de helft van de afdelingen aanwezig is geweest; er zijn ongeveer 15 schriftelijke reacties ontvangen op de eerder gezonden brief. De bestuursvoorzitter vraagt zich af of de afdelingen dit onderwerp wel de moeite waard vinden. En wat de communicatie betreft: het is natuurlijk makkelijk om te verwachten dat er vanuit bestuur of verenigingsbureau pasklaar wordt gecommuniceerd, maar de afdelingsbesturen - en ook de ledenraadsleden - hebben daarin ook een eigen verantwoordelijkheid.

Het is duidelijk dat de PCOB niet in zijn eentje verder kan. En voor wat betreft de wens om niet direct te fuseren, maar eerst de tijd te nemen om naar elkaar toe te groeien, die tijd zal er op lokaal niveau zeker zijn. Op bestuurlijk niveau is die tijd er feitelijk niet, daar moeten beslissingen genomen worden, ook in het belang van het verenigingsbureau. En een andere partner dan ANBO is op dit moment niet voorhanden. Gezien de opheffing van KBO-PCOB, die noodzakelijk is door het scheiden van de wegen van de PCOB en de Unie KBO, moeten we nu onder stoom en kokend water komen tot een fusievoorstel met ANBO.

De uitgesproken gedachte dat een fusie goed kan slagen als je elkaar de ruimte geeft, onderschrijft Willem Nuis van harte. Die ruimte zal er na 1 januari 2024 zeker zijn voor alle afdelingen en leden.

Anneke Tang constateert dat bestuur en directie economisch gezien feitelijk geen andere keus hebben. Zij is een groot voorstander van het bewaken en koesteren van de C, maar voor de belangenbehartiging is die C niet nodig. De C levert op alle fronten in de huidige maatschappij toch al in; dan is het raadzamer om te kijken naar wat we delen met ANBO.

Michael van der Velden (adviseur AEF) heeft beroepsmatig veel te maken met verenigingen, stichtingen, fusies, holdings, federaties et cetera. Beroepsmatig gezien kan hij niet anders dan zeggen dat de PCOB geen andere keuze heeft: er is een ledendaling van 10% per jaar, voornamelijk toe te schrijven aan overlijden; er komt dus veel te weinig nieuwe aanwas. Door de dalende ledenaantallen en daarmee de dalende afdracht krimpt ook het verenigingsbureau. Hij heeft veel begrip voor alles wat er gezegd wordt over het koesteren van de identiteit en de vrees voor een niet-identiteitsgebonden vereniging, maar hij doet een beroep op het belang dat de aanwezigen hechten aan de komende generaties; het vasthouden aan het huidige model is niet de manier om te garanderen dat er voor de komende generaties ook nog een seniorenvereniging beschikbaar is.

Michael van der Velden heeft trouwens de ervaring dat een protestantse organisatie makkelijker met een algemene vereniging kan samenwerken dan met een katholieke. Daarbij doet hij een dringend beroep op de aanwezigen om niet te kiezen voor een organisatie met een onduidelijke structuur; men zadelt daarmee zichzelf en de mensen na ons op met een lastig bestuurbare vereniging, wat de toekomst van de organisatie niet ten goede zal komen. Michael pleit er voor om te borgen wat je wilt borgen door goede afspraken met elkaar te maken, waarmee we al op de goede weg zijn. Er zullen ongetwijfeld dingen gebeuren waar niet iedereen blij mee is, maar als we elkaar over en weer de ruimte geven, dan verwacht hij dat alles goed komt. Hij hoort ook mensen zeggen dat er meer tijd genomen moet worden, maar er is helaas geen geld om twee jaar te verlopen.

Michael stelt dat een fusie de problemen van de PCOB niet oplost, maar de fusie biedt een eenmalige kans om een gedegen poging te doen het tijd te keren. Er is heus nagedacht over een holding en het apart zetten van het gezamenlijke verenigingsbureau, maar Michael gelooft daar niet in. Hij gelooft in het inzetten op een gemeenschappelijke toekomst, waarvoor vertrouwen in elkaar en jezelf voor nodig is. Alleen op die manier kun je je als vereniging houden bij de kern van je missie.

De voorzitter stelt voor om dit punt nu te laten rustig en daar de komende twee weken rustig over na te denken. Op 29 juni moet de ledenraad antwoord geven op de vraag of we verder gaan met het uitwerken van de punten, die bij de fusie uitgewerkt moeten zijn. Dat wil zeggen een *go* of *no go* voor het uitwerken van een fusiebesluit. Als er op 29 juni een *go* komt, komt in november het uitgewerkte fusiebesluit op tafel, waar de ledenraad dan ja of nee tegen kan zeggen.

9. Rondvraag en sluiting

Er wordt geen gebruik gemaakt van de rondvraag.

Niets meer aan de orde zijnde dankt de voorzitter iedereen voor aanwezigheid en inbreng.

Hij sluit af met het lezen van een tekst die verwijst naar een "storm in het verenigingsleven" waarin de raad wordt gegeven de netten eens over een andere boeg te gooien.

De vergadering wordt gesloten.

Getekend voor akkoord d.d. 2023

.....
De heer H Zieleman
voorzitter

.....
De heer J. Overbeek
vicevoorzitter